

Nora Roberts

Titokzatos csillag

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkedítést és mindenfajta információátörölő vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Nora Roberts, 1998 – Harlequin Magyarország Kft., 2017

A mű eredeti címe: *Secret Star* (Silhouette, Intimate Moments)

● *Magyarra fordította:* Kánya Krisztina

Második, átdolgozott kiadás

● *Kép:* iStockphoto

ISBN 978-963-448-002-0

HU ISSN 1588-8096

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konzern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2017

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Műszaki vezető:* Sárjai Szabó Mária
- *Telefon:* +36-1-488-5569; e-mail cím: harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat: www.harlequin.hu

Árusításban terjeszti a LAPKER Rt. és egyéb terjesztő szervek.

Tájékoztatjuk tisztelt olvasóinkat, hogy a különböző versenyeken és rejtvény-pályázatainkon részt vevők adatai (név, lakcím) kiadónk nyilvántartásába kerülnek. Részvételükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy a – fenti adatok felhasználásával – későbbiekben akcióinkra, kiadványainkra felhívjuk szíves figyelmüket.

- *Szedés:* Harlequin Magyarország Kft.
- *Nyomás:* RAS-Nyomda Kft.
- *Nyomda címe:* 6000 Kecskemét, Mindszenti krt. 63.
- *Megrendelés száma:* 701601
- *Nyomtatás időpontja:* 2016/51.
- *Felelős vezető:* Futó Imre ügyvezető igazgató

A The New York Times sikerszerzője

NORA
ROBERTS
TITOKZATOS
CSILLAG

1.

A festmény egy női arcot ábrázolt, amely láttán a férfi szemlélőnek elakadt a lélegzete, és istennői szépsége még álmában is kísértette. Ennél tökéletesebb vonások talán nem is léteznek a természetben. Éjkék szeme fülledt érzékiségről mesélt, és mindentudón mosolygott sűrű, fekete szempillái alól. Pompás szemöldökét csábos kis anyajegy tette még különlegesebbé, amely a bal oldali ív alsó, elkeskenyedő végében vonta magára a figyelmet. A bőre tiszta volt, mint a friss hó, éppen csak egy árnyalatnyit rózsaszín, hogy a szemlélő azt hisse, csupán az érte fellobbanó szenvedély pirosíthatja ki. Az orra pedig finom, nemes metszésű.

Az ajkán, melyet – édes istenem! – semmiképp sem lehetett figyelmen kívül hagyni, incselkedő mosoly játszott. Lágynak tűnt, ugyanakkor mégis határozottnak. Élénkpiros színe pedig éppolyan csábító volt, mint a szirének éneke.

Ezt az elképesztően csodás arcot dús, sötétbarna haj keretezte, mely vad zuhatagként hullott a lány meztelen, tejfehér vállára. Pompás, lágy és csillogó, amilyenbe még egy erős férfi is szívesen temetné az arcát.

Grace Fontaine, állapította meg Seth, a tökéletes női szépség megtestesítője. Milyen kár, hogy meghalt!

Bosszankodva fordult el a festménytől, mert minden gondolata egyre csak a nő körül járt. De nem tehetett róla, nem tudta kikapcsolni az agyát, és pillantása minduntalan visszavándorolt a képre. Miután a helyszínelők befejezték a munkájukat, s a holttestet a hullaházba szállították, egy kis időre egyedül akart maradni a házban. Az áldozatot előzőleg körberajzolták a padlón; a csúnya körvonal csak elcsúfította a csillogó, gesztenyefa parkettát.

Nem volt nehéz eldönteni, hogyan halt meg. Az emeletről esett le, át a körkörös futó korláton, mely egy darabon el is törött, s most csak csonkok meredeztek a helyén, bájos arcával egyenesen bele egy hatalmas üvegasztalba.

A halál elvette a szépségét, gondolta Seth. Milyen kár érte! Az sem okozott különösebb nehézséget, hogy megállapítsa, nem baleset történt.

A ház maga pompázatos, nézett körül. A magas mennyezet miatt a nappali még tágasabbnak tűnt, s a fél tucat tetőablakon át beszűrődő rózsaszínes fény, melyet az épp lenyugvó nap küldött búcsúzóul, reménykedve világította meg a helyiséget. A lépcsőtől kezdve az ajtókon át az ablakokig minden nőies ízlést tükrözött, lekerekítettség jellemezte az egész házat. A fa- és üvegelemek fényesen csillogtak, az antik bútorokról pedig első ránézésre megállapította, hogy gondosan összeválogatta őket a tulajdonos.

Nem lesz könnyű kiszedni azokat a fránya vérfoltokat abból a világosszürke kanapéból! – töprengett tovább.

Megpróbálta elképzelni, hogy is nézhetett ki a ház azelőtt, hogy valaki lelökte Grace Fontaine-t az emeletről és felforgatott minden szobát.

Akkor semmiképp sem találkozott volna összetört szobrocskákkal és felhasogatott díszpárnákkal. A virágok is minden bizonnyal művészi elrendezve díszeltek a vázákban, nem pedig a perzsaszőnyegek bonyolult mintáiba taposva. Vérvomokat, üvegszilánkokat és ujjlenyomatok keresésére szolgáló port semmi esetre sem látott volna maga körül.

Grace Fontaine kiemelkedően jó anyagi körülmények közt élt, állapította meg magában. Végül is megengedhette magának. Amikor elérte a huszonegyet és nagykorúvá vált, az elkényeztetett árva, aki kicsapongásairól volt hírhedt, egy csapásra a Fontaine-birodalom örökösnejévé lett. Kitűnő iskolákba járt, mindenki odavolt érte, csak saját családjának, a régimódi Fontaine-eknek okozott mindig fejfájást, legalábbis így képzelte Seth.

Szinte nem telt el úgy hét, hogy ne említették volna a nevét valami miatt a *Washington Post* társadalmi rovatában, vagy legalább egy lesifőtós fényképe ne jelent volna meg róla valamelyik pletykalapban. Bár rendszerint nem a példaszerű viselkedése miatt vonta magára az újságírók figyelmét.

Ettől a legújabb és egyben utolsó kalandjától visszhangos lesz a sajtó, amint kiszivárog a híre.

Bizonyára ismét előszedik az összes botrányát, nem felejtkezve meg arról, hogy tizenkilenc éves korában aktkép jelent meg róla. Bizonyára felhánytorgatják, hogy egy nős angol lorddal szenvedélyes szerelmi viszonyba bonyolódott, majd azt, hogy nem sokkal később egy hollywoodi szívtipróval vigasztalódott.

Seth jól emlékezett, hogy más nevek is feltűntek a lány mellett. Egy szenátor, egy híres író, egy festő, aki az arcképét festette és egy rockzenész, aki a pletyka szerint véget akart vetni az életének, amikor Grace kiadta az útját. Sok férfit elfogyasztott rövidke élete során. Még csak huszonhat éves volt. Sethre hárult a feladat, hogy kiderítse a halála körülményeit, a gyilkos kilétét és indítékát.

Az indítékra máris volt egy tippje: a *Mitrász csillagai*. A három felbecsülhetetlen értékű kék gyémánt, melyek Grace egy barátnőjének kétségbeesett és átgondolatlan tette nyomán egész lavinát indítottak el. A három kő, amelyet valaki meg akart kaparintani.

A hadnagy összeráncolt homlokkal járta az üres szobákat, miközben igyekezett összerakni az eseményeket, amelyek ide szólították. Mivel a mitológia gyermekkorától érdekelte, ennek köszönhetően a *Három csillag* történetét is ismerte valamennyire. A mítosz szerint egy arany háromszögben foglaltak helyet, amely egy Mitrász-szobor kezében nyugodott.

Az első gyémánt a szerelmet és a szeretetet jelképezi, jutott az eszébe, miközben felkaptatott az íves lépcsőn az emeletre. A második a tudást, a

harmadik pedig a nagylelkűséget. A mítosz úgy tartotta, hogy aki mindhárom követ birtokolja, isteni hatalomra és halhatatlanságra tesz szert.

Ezt persze értelmes ember nem hiheti el. Hát nem furcsa, merengett a férfi, hogy az utóbbi időben ragyogó, kék kövekről álmodtam, meg egy sötét kastélyról, mely a ködbe vész, s egyik termében temérdek kincset halmoztak fel? Egy férfi is szerepelt az álmában, akinek a tekintete olyan volt, mintha magával a halállal nézne farkasszemet, ötlött az eszébe, amikor azon igyekezett, hogy felidézze a részleteket. Meg egy nőre is emlékezett, akinek szépsége leginkább egy istennőére hasonlított. Az álom a saját erőszakos halálával végződött!

Lerázta magáról a nyomasztó érzéseket. Tényekre, józan tényekre volt szüksége, amelyekre alapozhatott. Olyanokra, mint a három, hatalmas kék gyémánt, amelyek egyenként is több mint száz karátosak voltak, és vagy fél tucat király váltságdíját ki lehetett volna fizetni velük. Annak, aki meg akarta őket szerezni, nem számított sokat az emberélet.

A holttestek úgy sorjáznak, mint egy favágó fejszéje nyomán a kivágott fák, gondolta, miközben a hajába túrt. A sorrendet tekintve az első áldozat Thomas Salvini volt, a *Salvini Drágakő- és Ékszerkereskedés* egyik tulajdonosa. A *Smithsonian* őket mint neves drágakőszakértőket bízta meg a gyémántok eredetének hitelesítésével és értékük felbecslésével. Bizonyítékok

igazolták, hogy Thomas Salvini és ikertestvére, Timothy nem érte be ennyivel.

Több mint egymillió dollár készpénz bizonyította, hogy egészen más tervük volt a kövekkel. Valakinek nagyon fájt rájuk a foga, ha ennyi előleget kifizetett.

Ezt igazolta egy bizonyos Bailey James valomása is, aki a Salvini ikrek mostohahúga volt, és akinek a szeme láttára Timothy lemészárolta Thomast. A feddhetetlen hírű drágakőszakértő arról is beszámolt, hogy rájött mostohatestvérei tervére, miszerint lemásolták a köveket, hogy eladják az eredetiket, és az értük kapott pénzzel külföldre szökjenek.

Amikor mindezt megtudta, egyedül akarta kérdőre vonni a mostohatestvéreit, csóválta meg Seth a fejét, amikor erre gondolt. Ahelyett, hogy felhívta volna a rendőrséget! De még mielőtt leleplezte volna őket, a három gyémánt közül kettőt átküldött a két legjobb barátnőjéhez. Szétválasztotta őket, hogy nagyobb biztonságban legyenek.

– Ki érti ezeket a civileket! – sóhajtotta a férfi.

Mindenesetre drága árat kellett fizetnie a meg gondolatlanságáért! – futott át az agyán. Besétálni csak úgy egy ilyen elvetemült gazfickóhoz! Csoda, hogy megmenekült! Így is napokra elveszítette az emlékezőképességét.

Belépett Grace hálószobájába, s aranybarna szeme hűvösen pásztázott végig a kegyetlenül felforgatott helyiségen.

Bailey James esze mindezek után sem jött meg! Ahelyett, hogy most már tényleg elment volna a

rendőrségre, felbérelt egy magánnyomozót, akit csak úgy találomra választott ki a telefonkönyvből, keskenyedett el Seth ajka a bosszúságtól. Nem sokra tartotta az efféle foglalkozást, azt azért mégis el kellett ismernie, hogy Baileynek szerencséje volt. Egy elég ügyes fickót fogott ki. Ismerve a többit, Cade Parrist akár még jónak is mondhatná, ám esküdni mert volna, hogy a fickónak csak a vakszerencse segítségével sikerült kiszagolnia az ügyet.

Ráadásul eközben majdnem meg is ölték, s itt jött a sorban a második hulla. Timothy Salvini azóta a testvéréhez hasonlóan már alulról szagolja az ibolyát. Nem hibáztatta Parrist, hiszen csak védekezett a késsel rátámadó Salvini ellen, de a testvérgyilkos halála a nyomozás szempontjából újabb zsákutcát eredményezett.

Eseménydúsan telt a július negyediki hétvége Bailey James másik barátnőjének is, aki egy fejvadász társaságában menekült. Seth fáradtan megdörgölte a szemét, majd az ajtófélfának támaszkodott.

M. J. O'Leary... Nemsokára személyesen fogja kihallgatni, ami egyben azt is jelentette, hogy neki kell közölnie vele és Bailey Jamesszel, hogy Grace barátnőjük meghalt. Az efféle feladatok is a kötelességei körébe tartoztak.

O'Leary megőrizte a gyémántját, s egy Jack Dakota nevű fejvadászsal szombat délután felszívódott. Még csak hétfő este volt, de a nőnek és társának így is sikerült egyet s mást kiderítenie, ami három újabb hullát eredményezett.